

Висоцька О. Ігрова технологія як засіб статевого виховання дітей старшого дошкільного віку.....	72
Волинець І. Стратифікація суспільства як соціальне явище та висвітлення його у соціально-педагогічній літературі.....	76
Грошовенко О. Формування дбайливого ставлення особистості до природи як філософсько-культурологічна проблема.....	81
Караман О. Метод спостереження як засіб удосконалення в учнів пунктуаційної грамотності.....	88
Кот Н. З історії виникнення екскурсій.....	92
Лохвицька Л. Актуальні проблеми раннього дитинства: соціальний аспект.....	99
Луценко І. Особливості комунікативного компонента професійно-методичної підготовки вихователя до розвитку мовної здібності у дітей.....	104
Малетич О. Сутність проблеми наступності в організації навчального процесу.....	112
Машовець М. Впровадження сучасних підходів до організації педагогічної взаємодії дошкільного навчального закладу та батьків вихованців.....	119
Орлова О. Казкотерапія як природний засіб формування морального здоров'я дошкільника.....	129
Пахальчук Н. Формування естетичного досвіду дітей старшого дошкільного віку та молодших школярів засобами мистецтва.....	134
Родінова Н. До історії розвитку етнопедагогіки в Україні (друга половина XIX-початок XX ст.): Історіографія проблеми.....	139
Шевчук А. Технологія розробки науково-дослідної роботи до студентської науково-практичної конференції (формування світогляду молоді через функціонування традицій музичного виховання дітей в сучасному медіа просторі).....	147

**ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ
ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ДОШКІЛЬНОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ТА БАТЬКІВ ВИХОВАНЦІВ**

Марина Машовець
Київ

Найдорожчий скарб у кожного народу його молодь, й що свідоміше робиться громадянство, то з більшою увагою ставиться воно до дітей, до забезпечення їм найкращих умов життя.

С. Русова

У статті розкриваються питання організації педагогічної взаємодії дитячого садка та батьків у сучасних умовах функціонування та розвитку дошкільної освіти. З метою визначення складових впровадження сучасних підходів до педагогічної взаємодії ДНЗ та сім'ї подається характеристика типів зв'язків сімейного та суспільного виховання, узагальнюється інформація про форми взаємодії ДНЗ та сім'ї, розкривається аспект батьківської участі в навчально-виховному процесі.

Ключові слова: педагогічна взаємодія, компенсаційний зв'язки, форми взаємодії.

В сучасних соціокультурних умовах трансформації суспільства формується історично новий тип дитинства - розвинене дитинство. В умовах сучасної цивілізації дитинство характеризується не тільки онтогенічною (П. Блонський, А. Валлон, О. Запорожець), але й культурно-історичною самоцінністю, що зумовлено його особливим вкладом у становлення людської культури. Дитинство створює культуру тією ж мірою, що і культура створює дитинство.

Сучасний спосіб інтеграції дітей у дорослу спільноту характеризується «авторизацією» – ворче переосмислення, проблематизація дітьми образу дорослого в якості проекції їх власного психологічного майбутнього (типові приклади: режисерські ігри, явища дитячої субкультури, тощо).

У вихованні власних дітей фахівців не існує: батьків-професіоналів на світі немає. Варто зрозуміти, що дорослі «ідеальними» постійно бути не можуть.

Роль дорослих змінюється у міру того, як дитина росте, навчається й опановує багато нових навичок, які необхідні в повсякденному житті.

Батьківську роль представляють багатогранною:

- емоційні контакти;
- потреба у спілкуванні.

Буденна зайнятість заважає батькам розмірковувати над їхніми ролями, але кожний прожитий день, повсякденні спільні справи батьків і дітей є ситуаціями навчання для дітей. Досвід, отриманий у невимушеному спілкуванні з батьками, формує основу розуміння світу і ставлення до нього.

Зі стилю спілкування, зі стилю стосунків дорослих між собою дорослих і дітей виростає вихованість особистості:

Успішне спілкування ґрунтується на 3-х позиціях:

- безоцінне поводження з дитиною;
- визнання того, що дитина відчуває;
- надання дитині вибору.

Батькам дуже важливо не оцінювати власних дітей, надзвичайно складно визнати, що дитина може довіряти своїм відчуттям, своїм почуттям, своїм думкам.

Таке розуміння стилю батьківської поведінки конче необхідне дошкільним педагогам для організації співробітництва з сім'єю заради розвитку, виховання та навчання дитини.

Сучасний дошкільний заклад дедалі більше стає відкритою інституцією для тих дорослих, з ким дитина контактує поза його стінами: батьків, членів родини, інших близьких дорослих. Повертаючись обличчям до кожної родини, дитячий садок забезпечує доступ до дошкільної освіти, створює умови для успішного особистісного зростання кожної дитини. Адже метою гуманістичного педагогічного процесу є становлення особистості, здатної до творчої самоактуалізації, особистості, що реалізується як суб'єкт власних відносин і свідомої самодіяльності. Долучаючи до реалізації цієї мети батьків та інших членів родини, дошкільні педагоги створюють навколо дітей атмосферу довіри, взаємопорозуміння, підтримки, єдиних вимог - дійсно таке середовище, в якому дитина зможе ефективно розвиватися та виховуватися.

В сучасній теорії набуває поширення концепція соціал – конструктивізму, суть якої полягає в тому, що люди конструюють свою (соціальну) реальність в процесі взаємодії з іншими, оди з одним. Важливу роль в цьому процесі відіграє саме діалог.

В актуалізації суб'єкт – суб'єктної взаємодії з батьками, дошкільний педагог виступає як фасилітатор (анг. facilitator – допомагати, полегшувати, сприяти).

Педагогічна взаємодія з сім'єю полегшує досягнення цілей, поставлених перед дошкільним закладом (практичний стимул), робить важливий внесок в єдиний процес виховання дитини в сімейному та освітньому середовищі (педагогічний стимул), також участь батьків є певною формою демократизації та культурної взаємодії, що особливо важливо в умовах полікультурного простору (соціальний стимул).

Такий підхід, по-перше сприяє зближенню в дитячій свідомості образів педагога та членів сім'ї за рахунок набуття цими найближчими людьми спільних рис, певного уподібнення. Зокрема, образ педагога де формалізується, пом'якшується, споріднюється з образами батьків. Водночас дитина починає сприймати членів родини не лише як людей, що обслуговують її, задовольняють всі примхи, витримують вередуна тощо, але і як авторитетних вимогливих вихователів, носіїв цікавої інформації, багатьох корисних вмінь, особливих здібностей. Але таке сприймання дошкільниками дорослих людей з найближчого оточення в дитячому садку і вдома неможливе, якщо робота з батьками обмежуватиметься традиційними формами роботи, як то: батьківські збори, групові та індивідуальні консультації, бесіди, оформлення „батьківських куточків”. Тут потрібні зовсім інші підходи. Насамперед важливо змінити об'єкт – суб'єктивні відносини, тобто усвідомити самим і переконати членів родини, що вони є суб'єктами навчально-виховного процесу.

По-друге, співпраця з батьками передбачає також активну допомогу з їхнього боку в створенні умов успішного розгортання освітнього процесу: дизайн групових приміщень або окремих тематичних куточків у них, холів, оформлення музичного та спортивного залів, підготовка їх до свят, озеленення майданчиків, виготовлення ігрової атрибутики тощо. При цьому важливо забезпечити залучення дітей до діяльності, яка зближує всіх її учасників, налагоджує справжню взаємодію в тріаді «батьки-діти-вихователі», сприяє формуванню в дітей базових якостей особистості (відповідальності, самостійності, креативності, працелюбності та ін.).

Щоб участь батьків у навчально-виховному процесі дошкільного закладу не було формальною, треба продумати поетапне включення їх в процес. На першому етапі татам і мамам, які виявили бажання активно співпрацювати з вихователями, варто запропонувати певний час спостерігати за взаємодією педагогів з дітьми у різних видах та формах організації життєдіяльності в групі. Аби уникнути пасивного

споглядання, доречно залучати членів родини до конкретної діяльності з дітьми, спілкування з ними для налагодження особистісних контактів.

Принципу поступовості слід дотримуватися також, залучаючи батьків до керівництва гуртками, адже вони, хоч і є фахівцями у „своїй” галузі, але, як правило, не володіють методикою роботи з дітьми дошкільного віку, тож потребують своєрідної адаптації для нових для себе умов співробітництва, діалогового спілкування з кількома дітьми водночас. З огляду на це корисно, щоб батьки – майбутні керівники гуртків – «пройшли» через зазначені вище етапи педагогічної взаємодії з вихованцями перш, ніж розпочнуть свою самостійну діяльність.

Співпрацею з дошкільним закладом в ідеалі має бути охоплений весь батьківський контингент, а не лише найактивніші його члени. Можна виділити ще й таку категорію батьків, як небайдужі однодумці. Їх чимало. Через зайнятість, дефіцит часу вони не можуть брати безпосередню участь в педагогічному процесі, проте цікавляться життям своїх малюків у дитячому садку, жваво відгукуються на будь-які ініціативи педагогів і завжди готові надати допомогу групі, закладу, а отже, спроможні співпрацювати на партнерських засадах. Саме до них вихователь може звертатися найчастіше з окремими дорученнями, проханнями, які при своєї епізодичності, дають батькам можливість жити проблемами групи, бути у курсі справ у ній. До речі, саме вони охочіше за інших відгукуються на запрошення в міру можливості відвідувати дитячий садок з метою ознайомлення з організацією життєдіяльності дітей, спостереження за ними в дитячому колективі і переймають для себе прийоми взаємодії з дітьми.

Найбільш закритими для взаємодії на рівні «педагог-родина» є батьки, яких можна об'єднати в категорію споживачі та гості. Вони ставляться до дошкільного закладу як до установи, яка зобов'язана надати їм певний комплекс з догляду, навчання і виховання їхніх дітей (що цілком справедливо!), відмежовуючись від будь-якої участі у житті дитячого садка або групи. Подекуди вони гіперкритично ставляться до роботи закладу, висувуючи завищені вимоги до його роботи, висловлюючи незадоволення якістю освітніх послуг. І все це – на тлі хронічної відмови допомогти, взяти участь чи хоча б просто відвідати організовані вихователем відкриті покази різноманітних фрагментів навчально-виховного процесу.

Щоб налагодити партнерські відносини з гостями та споживачами, важливо насамперед зацікавити їх, показати результативність діяльності дошкільного закладу через позитивні зрушення в емоційному стані, здоров'ї, навчальних досягненнях їхньої дитини порівняно з її попередніми результатами без зіставлення з іншими дітьми. У цій справі на передній план виступають:

- **мотивація та авансована наперед оцінка**, які програмують на конкретний позитивний результат їхньої взаємодії з вихователями та активної участі в житті групи, на відкритість, довірливість, толерантність у стосунках. («Цю справу ми можемо довірити Вам», «Ваша участь допоможе Сашкові швидше звикнути до дитячого садка»).

- **різні способи інформування** батьків: усне спілкування, демонстрування та коментування продуктів дитячої діяльності, естетичне оформлення стендів, які містять цікаву для батьків інформацію, перегляд касет з відеозаписами різноманітних фрагментів з життя групи;

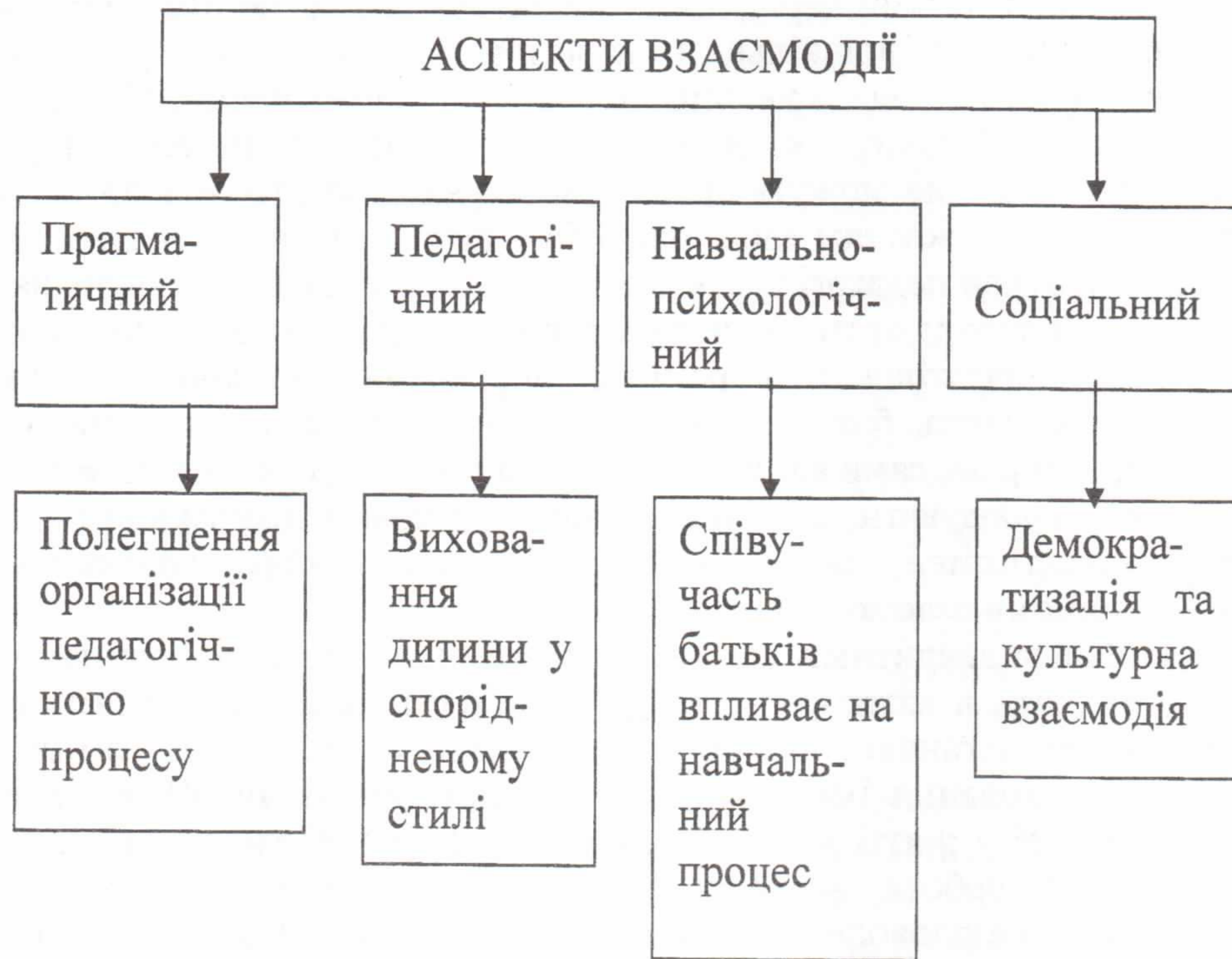
- **висока оцінка внеску батьків** у забезпечення життєдіяльності дітей у групі (заклеїли вікна у групі – стало тепліше, допомогли пошити штори – у спальні стало набагато затишніше; допомогли оформити куточок книжки, намалюють картинки до текстів, стежать за порядком; відвідали фізкультурне свято в садку - дитина зраділа, виявила більше організованості, активності, вправності в рухах тощо);

- **педагогічна рефлексія**, яка передбачає обмін враженнями від участі у житті дошкільного закладу, переосмислення батьками своєї ролі та місця вихователя,

поглядів на дитину не як на об'єкт, а як на суб'єкт виховання . за такого підходу згодом певна частина байдужих та гостей поповнить лави небайдужих односторонців.

Як бачимо, активізація батьків на основі індивідуального та диференційованого підходів, діалоговості у взаємодії – справа цілком реальна, хоч і не проста і потребує неабиякої майстерності від педагога.

Отже, в сучасній дошкільній освіті батьківсько-педагогічна взаємодія розглядається в таких аспектах:

Таб. 1
Рекомендації щодо організації педагогічної взаємодії

1. Дефіцит часу батьків вимагає чіткого розпланування роботи.
Завчасно попереджати про певні заходи. Запрошення для нових батьків є дуже важливими.

2. Батьки-активісти повинні бути ознайомленими з усіма питаннями і з ними треба узгоджувати плани.

Найбільш важливими є узгодження того, як має здійснюватися контроль за дітьми та основні моменти регулювання їхньої поведінки.

3. Хороший метод впливу може полегшити завдання батьків.

4. Контакт між школою та батьками, як самоціль батьківської кооперації.

Яка головна мета батьківської співпраці? Залежно від відповіді, можуть виникати нові пріоритети та рішення.

Спілкування з окремими батьками може бути продуктивним у разі дотримання таких порад:

Рекомендації для активного слухання:

- намагайтеся уважно слухати;
- давайте короткі, стимулюючі відповіді (кивання, відповіді типу «mmm», «о так»), дайте співрозмовнику закінчувати свої речення. Не перебивайте його;

- не нав'язуйте ідей, думок, відчуттів, критики, вирішення чи порад. Це завжди можна зробити пізніше;
- виявляйте співчуття не в словах, а у поведінці;
- зверніть увагу на манеру говорити: інтонацію, підвищення голосу;
- слухайте не тільки слова, а й відчуття, які стоять за ними;
- активне слухання забирає багато часу, тому запасіться часом для розмови.

Формальне спілкування з батьками.

Формальна розмова відбувається за попереднім записом. Це дає можливість обом сторонам підготуватися до розмови.

Форми розмови:

- інформативного характеру;
- розмова-порада;
- повідомлення поганих новин;
- розв'язання проблем.

Деталі хорошої розмови:

Умови:

- підготовка;
- атмосфера;
- положення;
- підсумок.

Підготовка до розмови:

- яка ціль розмови?
- Коли і де буде відбуватися розмова?
- Як довго вона буде тривати?
- Хто присутні?
- Яка моя роль і роль інших у цій розмові?
- Що буде з'ясовуватися?
- Що я очікую від розмови?
- Яку реакцію і аргументи я можу очікувати від інших і що робити з цим?
- Якої інформації я потребую?

Положення: як лідер розмови, ви повинні бути спроможним слухати і дивитися на батьків, не оцінюючи їх. Будьте чесні і відкриті.

Атмосфера. Можна запропонувати каву чи чай. Не вживайте складних слів під час розмови з батьками, пристосовуйтеся до їхнього рівня розмови.

Підсумок. Заздалегідь подумати про висновок.

Інформативна бесіда

Батьки – це перші, хто відповідає за дитину. В ДНЗ ви берете частину відповідальності на себе. Разом ви ведете дитину до самостійності і емоційної стабільності. Для вас важливо бути хорошим партнером.

Важливо звернути увагу

- Ознайомити з метою цієї бесіди.
- Повідомляти інформацію коротко і зрозуміло.
- Задавати питання, що стосуються різних аспектів.
- Уникати кліше: «я розумію, що ви маєте на увазі», або «о, це не так погано».
- Відповідати співрозмовнику коротко та зрозуміло.
- Задавати відкриті запитання, що співрозмовник відповідав на них так, як йому зручно.

Розмова для отримання порад

Батьки часто бувають невпевнені у тому, чи вірно вони виховують дитину, особливо, якщо перша дитина. Для них фахівець є своєрідним

«експертом», який знає, що і як робити. Протягом бесіди з надання порад пам'ятайте, що стосунки дитини та її батьків відрізняються від ваших з нею стосунків.

Завжди стежте за тим, чи вірно зрозуміли батьки вашу пораду.

- Не нав'язуйте батькам свої поради.
- Не дозволяйте батькам думати, що ви надаєте батькам готову пораду і від них вже нічого не вимагається.
- Знаходьте разом вирішення проблем.
- В разі необхідності зверніться до батьків.

Повідомлення поганих новин

Темами розмови можуть бути: поведінка дитини, проблеми ДНЗ, батьків (дитина спізнюється або взагалі залишається вдома). Ця бесіда може викликати різні емоції.

Метою розмови з приводу поганих новин є не лише повідомлення цих поганих новин, але й надання підтримки.

Варто звернути увагу

- Формулюйте погані новини ясно і конкретно.
- Не чекайте довго, одразу ж повідомляйте погані новини.
- Давайте короткі зрозумілі пояснення, будьте чесні та відкриті.
- Зупиняйтеся більше на незрозумілих пунктах.
- Заохочуйте інших до пошуку рішення.
- Надайте можливі пропозиції.

Отже, взаємодія в контексті соціалконструктивізму – це взаємодія двох суб'єктів, двох різних внутрішніх світів, протиріччя між якими невичерпні через розбіжності у статі, вікові, життєвому досвіді, життєвому середовищі, суспільному статусі. І, як наголошує у своєму дослідженні Н.Є. Щуркова, тому фахівець знаходиться перед вибором двох альтернативних шляхів організації співробітництва:

- або підкорити індивідуальну автономність;
- або ініціювати активність.

Сьогодні у практиці роботи використовуються різні форми співробітництва дитячого садка з родинами: індивідуальні, групові, колективні.

Найпоширеніша форма **індивідуальної роботи** з родиною – консультації та бесіди. Сьогодні, на жаль, педагоги майже не відвідують **сім'ї вдома**, що дуже збіднює можливості вихователів, адже встановлення особистісного контракту дає змогу об'єктивно з'ясувати педагогічну позицію сім'ї, ознайомитися з умовами, в яких живе дитина, тактовно допомогти родині зрозуміти та виправити якість помилки або вжити рішучих заходів щодо оздоровлення виховної ситуації в сім'ї в цілому.

Для **групової роботи** варто об'єднувати родини зі схожими проблемами у вихованні дитини: ті, наприклад, де занадто вимогливі, суворі, жорсткі батьки, або родини, де повсякчас виникають конфлікти між дитиною та батьками тощо. Для таких груп родин варто розробити конкретні рекомендації, поради, які б допомогли виправити становище (надання відповідної методичної літератури, побудова конкретної та посильної моделі дій, проведення тренінгів, консультацій, ознайомлення з кращим досвідом тощо).

Роз'яснювальна та виховна робота, бесіда, диспути підвищують довіру батьків до педагога, його порад, рекомендацій, сприяють налагодженню партнерських взаємин між батьками та вихователями. **Членів родини залучають до участі в підготовці та проведенні ранків, тематичних виставок-консультацій, «днів відкритих дверей», відкритих занять,**

конференцій з обміну досвідом родинного виховання. **Ведення журналів запитань і відповідей** допомагає встановити тісний взаємний зв'язок. Усі означені форми роботи з членами родини між членами родини та педагогами покликані активізувати педагогічний всеобуч, зальна мета якого – підвищити педагогічну та психологічну освіту дорослих, сприяти грамотному застосуванню ними знань у царині сімейного виховання.

Основною формою **колективної роботи** були і є **загальні батьківські збори**. Оскільки діти сьогодні часто ростуть у неповних сім'ях і в їхньому вихованні подекуди участь беруть не тільки батьки, а й інші члени родини, такі збори точніше, на думку, було б назвати родинними. Вони сприяють налагодженню конструктивних взаємин із сім'ями вихованців.

Складаючи план загальних зборів, вихователь добирає теми, виходячи із запитів батьків та вікових особливостей дітей за основними лініями розвитку фізичного, соціально-ціннісного, мовленнєвого, художньо-естетичного, креативного, пізнавального. Пропонуємо орієнтовані теми загальних родинних зборів у ДНЗ на півріччя:

Орієнтовний план підготовки до батьківських зборів:

1. Анкетування родини за темою зборів

Анкети заповнюються вдома (до проведення зборів), їхні результати використовуються у ході роботи зборів.

2. Виготовлення пам'яток для кожної сім'ї.

Запрошення виготовляються за активної участі дітей.

3. Виготовлення пам'яток за темою зборів.

Їхній зміст має бути стислим, друкуються великим шрифтом.

4. Підготовка виставок.

Їх організують до початку проведення зборів (беруть участь і діти і батьки).

5. Підготовка плакатів за тематикою зборів.

6. Проведення засідання батьківського колективу.

Розподіл обов'язків

Призначаються відповідальні за:

- Оформлення виставок (роботи батьків і дітей);
- Музичне оформлення;
- Інсценування проблемних ситуацій;
- Естетичне оформлення групи.

Тривалість проведення зборів – одна година (30-40 хв. Тільки з батьками та 20 хв. – з участю дітей).

Загальні вимоги до проведення зборів

Вихователь складає план, виходячи з теми та мети зборів. Бажано заздалегідь подбати про належне, м'яке освітлення приміщення, де вони проходять, взагалі надання приміщенню естетичного вигляду. Вихователь має задати тон спілкування – він має бути доброзичливий, коректний. Розповідаючи про невдачі, прикрощі, негаразди, що мали місце в групі, не варто називати конкретні прізвища, доцільніше обговорити питання в проблемному плані. **Неприпустимо також привселюдно повчати й звинувачувати батьків**, звертатись до членів родини слід на ім'я та по-батькові, не допускаючи звернень на зразок: «мама Сидоренка Радіона».

Нехай до початку зборів, поки зберуться всі батьки, звучить тиха приємна музика, бажано якомось пов'язана з темою зборів (дитячі пісеньки, інструментальні п'єси, народні мелодії).

Орієнтовно план проведення загальних зборів

Вступ. (емоційний, короткий, що включає повідомлення теми бесіди).

Виступи. (Виступи 3-4 осіб з винесенням на загальний розгляд найбільш актуальних питань.

На різних етапах зборів звучить музика.

Самоаналіз. Робота з фішками. Педагог говорить про велике значення створення належних умов удома для виховання та розвитку дітей і виражає сподівання, що батьки керуватимуться рекомендаціями, які подано у спеціально підготовленій *Пам'ятці*. Підсумок цього етапу зборів-самостійний підрахунок фішок батьками, які самі собі виставляють оцінки (їх кількість не обговорюється).

«Точка зору» – робота з *Пам'яткою*. Батькам пропонують прочитати текст *Пам'ятки*, виділивши фломастером ті поради, пункти, які вони використовують удома та які дають позитивні результати. Проводиться обговорення запропонованих варіантів впливу на виховання та розвиток дітей, в якому беруть активну участь батьки, ділячись власним досвідом з питання, що розглядається.

«Факти» - короткі новини. Ознайомлення батьків з новими відкриттями науки на теренах дитячої педагогіки та психології.

«Подобиці» - інсценування ситуацій з практики. Старші дошкільнята інсценують як позитивні, так і негативні ситуації зі свого повсякденного життя.

Практична частина. Усі члени родини разом виконують завдання, наприклад, ознайомлення з художніми техніками в образотворчій діяльності; добір та розучування віршів, лічилок, рухів для фізкультурних пауз тощо).

Підсумок. Визначення теми наступних зборів і терміну їх проведення, планування участі родини у підготовці та проведенні цього заходу.

«Ситуація успіху». Виконання практичних завдань батьками разом з дітьми, конкурси за участі казкових персонажів.

Подана нижче анкета допоможе з'ясувати чи відповідають запитам сім'ї теми та зміст родинних зборів. Радимо звернутися до батьків з проханням визначити позитивні та негативні сторони проведення зборів. Заповнювати анкету можна вдома після зборів чи відразу ж у групі по їх закінченню.

Анкета для батьків

1. Хто чи що спонукало вас прийти на родинні збори? (Потрібне підкреслити):

- дисциплінованість;
- інтерес до порушеної проблеми;
- повага до вихователів;

- прохання дитини;
- особиста участь у підготовці до зборів;
- оформлення й текст запрошення;
- відчуття душевної рівноваги після відвідання зборів;
- участь разом з дитиною у конкурсі;
- постійні запрошення вихователів;

- не знаю, не можу відповісти однозначно;
- наполегливі вимоги родичів.

2. Чи варто, на вашу думку, відвідувати збори в групі членам родини? Чому?

3. Що вам сподобалося процесі підготовки до зборів? (Потрібне підкресліть):

- «дні відкритих дверей»;
- підготовка до конкурсів за участі дорослих і дітей;
- анкетування за темою зборів.

4. Що, на вашу думку, зацікавило дітей у процесі підготовки до родинних зборів?

5. Чи виникало у вас бажання взяти участь в обговоренні, бесіді, дискусії? Чому?

6. Будь ласка оцініть різні конкретні етапи зборів у балах: сподобалось – 3; частково задовольнило – 2; не сподобалось – 0:

- а) вступна частина -
- б) виступ, дискусія -
- в) музичний супровід -
- г) самоаналіз (робота з фішками) -
- д) виставка, вернісаж -
- з) «точка зору» - робота з Пам'яткою -
- ж) «подробиці» - інсценування ситуацій -
- к) «факти» - короткі новини -
- л) «естафета» - словесна гра -
- м) «ситуація успіху» - заключний етап зборів -

7. Які із запропонованих тем вас зацікавили? (Потрібне підкресліть):

- Естафета здоров'я.
- Граючись - навчаємось.
- Індивідуальна неповторність дитини.
- Культура мовлення - духовне обличчя людини.
- Дитина в образотворчій діяльності.
- Родинні традиції: дерево життя.

Ваші побажання, доповнення, пропозиції стосовно підготовки та проведення родинних зборів.

Шановні батьки, дякуємо вам за співпрацю та допомогу!

В статтє раскрываються вопросы организации педагогической взаимосвязи детского садика и родителей в современных условиях функционирования и развития дошкольного образования. С целью определения составляющих внедрения современных подходов к педагогической взаимосвязи ДУЗ и семьи даётся характеристика типов связей семейного и общественного воспитания, обобщается информация о формировании взаимосвязи ДУЗ и семьи, раскрывается аспект родительского участия в учебно-воспитательном процессе.

Ключевые слова: педагогическое взаимодействие, компенсационные связи, формы взаимодействия.

In article questions of the organization of pedagogical interrelation of a children's educational institution and parents in modern conditions of functioning and development of preschool education reveal. With the purpose of definition of components of introduction of modern approaches to pedagogical interrelation of a kindergarten and family the characteristic of types of communications{connections} of family and public education is given, the information on formation of interrelation of a kindergarten and family is generalized, the aspect of parental participation in teaching and educational process reveals.

Key words: pedagogical interaction, compensatory connection, forms of interaction.